

Arrest

nr. 188 675 van 20 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 3 september 2015 België zijn binnengekomen, samen met hun drie minderjarige kinderen, dienden op 4 september 2015 een asielaanvraag in. Op 16 november 2015 werd hun vierde kind geboren in België.

1.2. Op 4 april 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep werden de beslissingen door de Raad bevestigd wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft en deels bevestigd en deels vernietigd voor wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft.

1.3. Op 5 december 2016 nam de Commissaris-generaal nieuwe beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekend schrijven van 5 december 2016 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 04/09/2015

Overdracht CGVS: 21/12/2015

U werd gehoord door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op 16/02/2016, van 11u45 tot 13u20, bijgestaan door een Arabisch sprekende tolk en uw advocaat, meester Mbarushimana. U werd nogmaals gehoord op 23/03/2016, van 14u15 tot 17u35.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn, afkomstig uit Basra. In 1998 huwde u met de sjiitische H. A. A. A.-W. (ov (...)). Jullie hebben vier kinderen samen, dewelke volgens de soennitische geloofsstrekking worden opgevoed. Jullie woonden ondermeer in de wijken Mawafakiya, Yamiyat, Dor al Zobat, Al Towaisa, en de al Jenayna wijk in Basra. U noch uw echtgenote hebben ooit buiten Basra gewoond, uw moeder, broers en zussen wonen er nog steeds. U was tewerkgesteld als schooldirecteur tot uw vertrek uit Basra in augustus 2015, ook uw echtgenote werkte tot kort voor jullie vertrek als administratieve kracht op een school.

In de 7de of 8ste maand van 2015 vroegen jullie reisпасpoorten aan met het oog op een plezierreisje, dewelke jullie zonder problemen afhaalden op 2 augustus 2015. Tijdens de ramadanmaand in 2015 (juni-juli 2015) reisde u voor een week naar Bagdad, waar u een kennis hielp in zijn textielhandel. Bij terugkeer naar Basra ontdekte u dat uw beide zonen, S. en K., reeds een week getraind werden door de sjiitische Badr-militie. U beval uw zonen om hiermee te stoppen, wat ze ook deden. Een verantwoordelijke van de militie liet u vervolgens weten dat u zich moest gaan verantwoorden voor het weghalen van uw kinderen uit de training. Wanneer u zich aanbood ontstond een discussie en werd u beledigd omwille van uw soennisme. Op 8 augustus werd uw zoon S. op straat ontvoerd. U contacteerde uw stamoudsten, die bemiddelden met de ontvoerders. Ze lieten u weten dat de verantwoordelijken voor de ontvoering dezelfde waren als degenen die hen had meegenomen naar de trainingen, te weten de Badr-militie. Na onderhandeling kon u S. op 12 augustus tegen een hoog bedrag vrijkopen. Daarop doken jullie twee dagen onder bij de zus van uw echtgenote, om vervolgens jullie vlucht uit het land te regelen.

Op 14/08/2015 verliet u met uw gezin Basra. U reisde per vliegtuig naar Turkije. Daar werd jullie verdere reis door een smokkelaar geregeld, die jullie vanaf Izmir in een rubberbootje naar Griekenland liet afvaren. Na motorproblemen op zee werden jullie door de Griekse kustwacht onderschept en aan wal gebracht, waar jullie werden geregistreerd. Na het verkrijgen van jullie Griekse registratiedocumenten zetten jullie de reis verder over het Europese vasteland, via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland tot België. Jullie arriveerden in België op 03/09/2015 en dienden een dag later een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: jullie identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen, uw kieskaart, jullie huwelijksakte, een kopie van uw rantsoenkaart, een kredietboekje, uw woonkaart, enkele persoonlijke foto's, twee beroepskaarten als leraar en jullie Griekse registratiedocumenten.

In het kader van uw beroepsprocedure voegde u hier nog aan toe: medische stukken en het vonnis van de vrederechter ter staving van jullie psychologische toestand na het ontvangen van jullie negatieve beslissing, een kopie van een brief opgesteld door mevrouw M.A.H. 'Head of Audit Department' of 'Education Directorate of Basra Province' en een kopie van haar identiteitskaart, een document waarin vermeld staat dat u in maart 2013 als leerkracht gedetacheerd werd om als schooldirecteur te werken, een bankcheque van 29 april 2015 op uw naam, foto's van de school waar u werkte, een getuigenis van een familielid over jullie situatie in Basra en het feit dat jullie oudste zoon ontvoerd werd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u de sjiitische militie vreest, die enerzijds soennitische moslims in Basra vervolgen omwille van hun geloof en die anderzijds uw zonen in hun rangen wilden sluiten.

Er kan aan uw relaas en uw profiel echter geen geloof worden gehecht.

Zo stelde u dat uw zonen voor militaire training meegenomen werden door Hasd al Shaabi, meer bepaald de Badr-militie (CG 1 p.6-7). Nadat u hen verbood nog aan de trainingen deel te nemen, zou uw oudste zoon S. zijn ontvoerd door dezelfde militie, waarna u hem tegen losgeld kon vrijkopen (Ibid.).

U zou hierna nog zélf lid zijn geworden van de Badr-militie, om zo met een badge de controleposten te kunnen passeren (DVZ vragenlijst 3.5).

Dergelijk relaas is weinig geloofwaardig. Immers, de positie van soennieten in Basra is actueel uiterst precair. Deze minderheid wordt louter omwille van hun geloof sterk geïsoleerd door de heersende sjiiitische milities, die hen associëren met de opmars van de soennitische terreurgroep IS. Het is dan ook weinig logisch dat dergelijke sjiiitische milities net uw zonen, minderjarig en beiden soennieten, zouden inlijven. Het gegeven dat men u of uw zonen hierbij onder druk zou hebben gezet (CG 1 p.6) en jullie zelfs bedreigd werden zoals uw vrouw expliciet aanhaalde (CG 1 vrouw p.11), is al helemaal ongeloofwaardig, daar uit informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat van een gedwongen rekrutering door de diverse milities hoegenaamd geen sprake is, wel integendeel. Zo zouden er zich vele vrijwilligers aanbieden om de milities te vervoegen, maar zou slechts een deel van hen daadwerkelijk worden ingelijfd door een gebrek aan middelen voor opleiding en bewapening, of nog omwille van medische ongeschiktheid van de aangediende vrijwilligers. Vooraleer de vrijwilligers aan de nodige trainingen kunnen beginnen vindt er bovendien een selectieprocedure plaats. Uw verklaringen, als zouden uw zonen samen met klasgenoten simpelweg van de schoolbanken geplukt zijn om meteen aan een training te beginnen (DVZ vragenlijst 3.5), feiten die zich binnen een tijdspanne van één week zouden hebben voorgedaan toen u toevallig net de stad uit was (CG 1 p.5-6, CG 1 vrouw p.9-10), stroken dan ook geenszins met de gekende context. Daarnaast werd opgemerkt dat u ten overstaan van de DVZ slechts melding maakte van uw oudste zoon S. die training kreeg van de milities (DVZ vragenlijst 3.5), hoewel u en uw echtgenote ten overstaan van het CGVS duidelijk stelden dat beide zonen werden meegenomen voor opleiding (CG 1 p.6, CG 1 vrouw p.9-11).

Er kan aan de kern van uw asielaanvraag dan ook reeds weinig geloof worden gehecht. Deze ongeloofwaardigheid wordt nog ondersteund door enkele opmerkelijke verklaringen. Zo merkte u ten overstaan van de DVZ nog op dat u zelf gedurende een maand lid werd van de Badr-organisatie om zo met een badge de controleposten te kunnen passeren bij uw uitreis (DVZ vragenlijst 3.5). Los van de vaststelling dat u hier niet meer op terugkwam tijdens uw gehoor ten overstaan van het CGVS, ook niet wanneer gevraagd werd of er nog belangrijke zaken onbesproken waren (CG1 p. 10, CG 2 p. 12), dient opgemerkt dat dergelijke verklaring moeilijk te rijmen valt met de vermeende eerdere gebeurtenissen zoals de ontvoering van uw zoon door diezelfde milities, of de verklaringen van uw vrouw, die stelde dat jullie na het terugkrijgen van jullie zoon bedreigd werden door de milities en de stad verplicht moesten verlaten (CG 1 vrouw p. 10). Ook omtrent het tijdstip van het verkrijgen van jullie nieuwe reispassen zijn uw verklaringen opmerkelijk. Het is immers onwaarschijnlijk dat jullie kort vóór de ontvoering van S., op 1 of 2 augustus 2015, uiterst toevallig net nieuwe reispassen ontvingen die jullie naar eigen zeggen hadden aangevraagd met de intentie om op vakantie te gaan met uw gezin. U zou op het moment van de aanvraag nog geen plannen hebben gehad om het land te verlaten. U stelde deze reispassen dan ook via de normale procedure te hebben aangevraagd (CG1 p.4, 9), hoewel uw vrouw nog expliciet vermeldde dat de reispassen voor het vertrek via een spoedprocedure werden aangevraagd (CG1 vrouw p.8-9). Dergelijk onaannemelijke toevalligheden ondersteunen het vermoeden dat u uw reispass aanvroeg met het oog op het verlaten van Irak en dat deze uitreis gepland was vóór de vermeende vluchtaanleiding op 8 augustus met de ontvoering van uw zoon. Gezien deze vaststellingen met betrekking tot uw asielaanvraag, komt uw algehele geloofwaardigheid reeds danig in het gedrang. Bovendien mag het op zich reeds verbazen dat u, als soenniet uit Basra, in de zomer van 2015 nog een buitenlandse plezierreis plande zonder intentie om het land te verlaten, gezien de precarie situatie van deze minderheid in Zuid-Irak. Dergelijke onaannemelijke verklaringen ondersteunen de twijfels met betrekking tot uw beweerd profiel.

Immers, het CGVS stelt vast dat u zich soennitisch moslim verklaarde en dat u tot vlak voor uw vertrek uit Irak in Basra zou hebben gewoond met uw gezin. Er zijn echter verschillende vaststellingen die uw beweerd profiel onderuit halen.

Zo vermeldde u spontaan enkele aanslagen gericht tegen de soennitische gemeenschap in Basra in de laatste jaren voor uw vertrek (CG 2 p.3). U slaagt er echter niet in volledige, correcte verklaringen over deze incidenten af te leggen, hoewel het recente ernstige veiligheidsincidenten betrof die uw leefwereld raakten. Zo verwees u naar een aanslag op de moskee waar u zelf ging bidden, met name de Al Othman-moskee (CG 2 p.3). Gevraagd wanneer dit incident plaatsvond, antwoordde u aanvankelijk slechts "2014. Tussen 2014 en 2015", (CG 2 p.3). Uiteindelijk gaf u met alle voorzichtigheid aan dat dit eind 2014 zou hebben plaatsgevonden, maar de maand kon u zich niet meer herinneren (CG 2 p.3-4). Gevraagd naar de gevolgen van de aanslag, met betrekking tot slachtoffers en schade, stelde u dat er louter materiële schade was aan de moskee (CG 2 p.4). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de Al Othmanmoskee verschillende keren het doelwit werd van sektarisch geweld. Zo werd de moskee in 2007 met granaten beschoten waarbij de minaret werd vernield, was er in mei 2012 een inval van gewapende mannen. Verder vond in juli 2014 een bomaanslag plaats, waarbij één dodelijk slachtoffer werd gerapporteerd. Dat u dermate vage verklaringen aflegt over - slechts één - incident in uw eigen

gebedshuis nota bene, verklaringen die overigens niet stroken met de algemeen bekende informatie (u situeerde de aanslag eind 2014, hoewel hij reeds in juli 2014 plaatsvond en bleek evenmin op de hoogte te zijn van het dodelijke slachtoffer dat hierbij te betreuren viel), ondergraaft de geloofwaardigheid van uw profiel als soennitische moslim in Basra reeds in ernstige mate. Het feit dat u op geen enkel ogenblik spontaan melding maakte van andere zwaarwichtige incidenten in diezelfde moskee, is eveneens frappant. Ook betreffende de andere spontaan door u genoemde aanslag op de Talha-moskee in al Zubair (het Talha-schrijn), blijkt uw kennis bij nader onderzoek wel erg oppervlakkig te zijn. Zo werd u gevraagd wanneer de door u vermelde aanslag op de Talha-moskee plaatsvond, waarbij u telkens het antwoord schuldig diende te blijven (CG 2 p.4-5). Na aandringen kwam u niet verder dan: "ongeveer 2013, ik ben niet zeker" (CG 2 p.4), hoewel u zelf reeds benadrukte dat het om een grootse, bekende en belangrijke gebeurtenis ging (CG 2 p.4, p.5) die in het collectieve geheugen gegrift is bij zowel soennieten als sjiïten (CG 2 p.5). Het is dan ook des te opmerkelijker dat u deze gebeurtenis niet concreter weet te situeren dan 'misschien 2013', hoewel deze gebeurtenis van 2007 dateert (zie info toegevoegd). Dat u niet in staat blijkt zelfs maar bij benadering een voor soennieten traumatische gebeurtenis in de tijd te situeren, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw profiel van soenniet uit Basra nog verder.

Wat verder opvalt is uw onwetendheid over de tijdelijke sluiting van de soennitische moskeeën in 2013. Immers, wanneer u herhaaldelijk gevraagd werd naar eventuele veiligheidsmaatregelen die (ook door de soennitische gemeenschap zelf) zouden zijn getroffen na de diverse aanslagen, kon u geen concrete maatregelen aanhalen (CG 2 p.6). Ook wanneer u vervolgens expliciet werd gevraagd naar een eventuele sluiting van de moskeeën, verwees u slechts naar een sluitingsperiode tijdens de sektarische conflicten in 2008-2009. Finaal ontkende u bovendien expliciet dat de moskeeën daarna nog gesloten waren (CG 2 p.7), hetgeen niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt. Immers, verschillende bronnen melden dat in 2013 de moskeeën uit veiligheidsoverwegingen tijdelijk gesloten werden op initiatief van de Sunni Endowment (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u zelf aangaf weinig naar de moskee te gaan, blijkt wel dat ook uw familie naar de moskee ging (CG 2 p.3, p.7). Er mag dan ook worden verwacht dat u als soenniet in Basra op de hoogte zou zijn wanneer de moskeeën gesloten worden.

Hier dient nog aan toegevoegd dat uw echtgenote, hoewel zelf sjiïtische, op geen enkele manier op de hoogte blijkt te zijn van voormelde aanslagen. Zo werd haar gevraagd of er ooit aanslagen werden gepleegd op uw moskee, waarna ze formeel ontkende dat dit het geval zou zijn (CG 2 vrouw p. 1). Nochtans was de Al Othman-moskee, waar u zelf ging bidden, uw kinderen bij gelegenheden naartoe gingen, en waar ook uw familieleden de gebedsdiensten bijwoonden, verschillende keren het doelwit van sektarisch geweld. Dat ze zelfs niet kan aangeven dat deze moskee in juli 2014, een jaar voor jullie vertrek uit Basra, nog het doelwit van een bomaanslag was waarbij een dode zou zijn gevallen, is dan ook onbegrijpelijk. Gevraagd naar veiligheidsincidenten de laatste 2 jaar voor uw vertrek noemt zij slechts 2 aanslagen die zich 2 tot 2,5 jaar geleden zouden hebben voorgedaan, maar geen van beiden betreft de aanslag op uw moskee, noch de memorabele aanslag op het Talha-schrijn. Dat ze niet in staat blijkt om de veiligheidsincidenten te noemen die zich binnen jullie leefwereld voordeden, met name tot tweemaal toe een aanval op de moskee waar u zelf ging bidden, maar wél vaagweg twee incidenten vermeldt waarbij jullie niet persoonlijk betrokken waren, wijst op de artificiële aard van haar kennis en de ongeloofwaardigheid van jullie profiel als zijnde een gemengd koppel recent afkomstig uit Basra. Immers, hoewel uw echtgenote zelf geen soennitische is, mag van haar een grotere betrokkenheid met de soennitische gemeenschap worden verwacht, aangezien u, haar echtgenoot, en jullie kinderen allen wél soenniet zijn. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat uw echtgenote expliciet verklaarde dat de laatste twee jaren geen aanslagen zouden zijn gepleegd in Basra (CG2 vrouw, p. 2), hetgeen door de informatie waarover het CGVS beschikt geheel ontkracht wordt (zie info toegevoegd). Dat zij evenmin in staat blijkt gelijk welk concreet incident tegen de soennitische gemeenschap in Basra te benoemen, is een verder teken aan de wand (ibid.).

Bovendien werden nog enkele elementen opgemerkt die de geloofwaardigheid van uw profiel verder ondermijnen. De vaststelling dat al uw broers, zussen en uw moeder, allen soennieten, nog in Basra zouden verblijven en er volgens uw verklaringen geen noemenswaardige problemen kennen "omdat ze werken en kleine kinderen hebben" (CG 1 p.3), is uiterst opmerkelijk. Immers, uit de informatie over de situatie van de soennitische minderheid in Zuid-Irak blijkt dat de gemeenschap het zwaar te verduren heeft en zeer vele soennieten reeds uit Basra zijn weggetrokken. Dat u de eerste bent in de familie die de stad verlaat, en uw familieleden er naar eigen zeggen geen persoonlijke problemen kennen, doet de geloofwaardigheid van uw beweerde soennitische overtuiging en recent verblijf in Basra allerminst deugd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw identiteitsdocumenten, met name jullie identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen en jullie huwelijksakte, bevatten voornamelijk identiteitsgegevens, dewelke in

onderhavige beslissing op zich niet betwist worden. Hoewel sommige van deze documenten Basra als afgifteplaats vermelden, dient te worden benadrukt dat de loutere afgifte van een identiteitsdocument in een welbepaalde plaats geen bewijs vormt van een werkelijk duurzaam verblijf op die plaats. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd) dat Iraakse documenten op grote schaal verhandeld worden via illegitieme kanalen, en zowel binnen als buiten het land vlot verkrijgbaar zijn. Gezien corruptie en documentenfraude schering en inslag is, hebben zelfs authentieke identiteitsdocumenten louter een ondersteunende bewijskracht doch zijn niet bij machte zijn om uw ongeloofwaardige verklaringen te herstellen. In de marge hiervan kan nog worden opgemerkt dat de identiteitskaarten van uw gezin reeds allen van 2009 dateren, waardoor deze documenten jullie beweerdde recente herkomst uit Basra geenszins kunnen staven. Hoewel jullie nationaliteitsbewijzen recenter zouden zijn uitgereikt, valt op dat op het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote de noodzakelijke stempel niet doorloopt op de pasfoto, zoals bij de andere exemplaren wel het geval is. Dergelijke anomalie kan wijzen op vervalsing. Dient nog benadrukt dat jullie geen originele rantsoenkaart weten voor te leggen, en voor het ontbreken van dit origineel allerminst een sluitende verklaring weten bieden. Zo stelde uw vrouw aanvankelijk dat jullie haastig vertrokken waren uit Irak en bijgevolg niet alle documenten konden meenemen, om naderhand aan te geven dat ze niet wist waar de originele rantsoenkaart is, dat deze mogelijk kwijt is, doch de omstandigheden van het verlies van dit belangrijke document kan ze zich niet voor de geest halen (CG 1 vrouw p.7-8). U stelde dan weer dat u het origineel tijdens jullie reis weliswaar bijhad, maar dat toevallig net jullie rantsoenkaart tijdens de overtocht op zee achterbleef in een leeggestoken bootje (CG 1 p.9), een verklaring die niet kan overtuigen aangezien u wél alle andere identiteitsdocumenten weet voor te leggen.

Ook jullie reisпасpoorten, nochtans uw meest recent uitgereikte identiteitsdocument, leggen jullie niet voor. Uw kieskaart bevat een plaats van afgifte, doch geen datum. Uw beroepskaarten, waarop enkel het beroep leraar vermeld staat, bevatten weliswaar data, doch geen plaats van afgifte. De foto's van u en uw gezin bevatten geen objectieve elementen met betrekking tot uw profiel. Bijgevolg ontbreekt het ook deze documenten aan bewijskracht om uw recente verblijf in Basra aan te tonen. De door u voorgelegde documenten bevatten geen enkele indicaties van uw beweerdde soennisme. De Griekse registratiedocumenten ondersteunen uw verklaringen met betrekking tot uw deels illegale reisweg en de datum van uw doortocht in Griekenland, gegevens die in het kader van onderhavige beslissing niet betwist worden.

In het kader van uw beroepsprocedure legde u enkele bijkomende documenten neer. Het CGVS volgt de beoordeling van deze stukken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die hierover het volgende stelde :

“Bij de aanvullende nota worden documenten gevoegd met betrekking tot de zelfmoordpoging van het echtpaar en hun psychologische toestand met betrekking tot jullie zelfmoordpoging en jullie psychologische toestand. Deze stukken worden voorgelegd om de psychologische situatie van het echtpaar te staven. In zoverre deze stukken aldus worden aangevoerd om te wijzen op een problematische gezondheidstoestand van verzoekster tijdens de gehoren, wordt verwezen naar wat hieromtrent werd uiteengezet onder punt 2.11.3. :

[“De Raad stelt vast dat uit deze documenten niet onomstotelijk blijkt dat verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde om, met betrekking tot haar kennis over Basra en de incidenten die de leefwereld van soennieten in Basra raken, correcte verklaringen af te leggen. Immers blijkt uit de attesten dat de problemen ontstaan zijn nadat verzoekster kennis genomen heeft van de bestreden beslissing, zodat de psychologische gezondheidstoestand van verzoekster geenszins een verklaring kan bieden voor haar gebrekkige kennis naar voren gebracht tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal. Uit het psychologisch advies van een psycholoog van 23 juli 2016 blijkt dat de psycholoog stelt dat verzoekster ingestort (effondrée) lijkt en dat deze toestand oud lijkt, doch kan hieruit niet worden afgeleid dat de gezondheidstoestand van verzoekster ‘oud’ is. Bovendien wordt niet verduidelijkt op welke gronden de psycholoog van mening zou zijn dat deze toestand van verzoekster reeds ‘oud’ is. Voorts staat in voormeld advies ook nog te lezen dat verzoekster aan een ernstig psychotrauma leidt, zonder dat evenwel vermeld wordt op welke wijze tot deze diagnose werd gekomen. Bovendien worden de onderliggende oorzaken van het psychotrauma niet duidelijk vermeld, zodat het niet duidelijk is of dit psychotrauma volgens de psycholoog het gevolg is van eerdere gebeurtenissen of het gevolg is van de weigering van de asielaanvraag, zodat het advies niet volstaat om aan te tonen dat verzoeksters gezondheidstoestand op het ogenblik dat zij gehoord werd door het Commissariaat-generaal op 16 februari 2016 en 23 maart 2016 haar belemmerd heeft in het geven van correcte antwoorden op de gestelde kennisvragen.

Evenmin kan de vaststelling in het voornoemd advies dat verzoekster tijdens het gesprek op 23 juli 2016 niet in staat was een coherent discours te voeren, aantonen dat zij hiertoe niet in staat was op het ogenblik dat zij werd gehoord door het Commissariaat-generaal. Waar in het advies gesteld wordt dat

haar verslechterde gezondheidstoestand ontstond na de ontvoering van haar zoon en aldus niet dateert van de weigering van de asielaanvraag, betreft het een loutere vaststelling van verklaringen van verzoeker en geen objectieve vaststelling. Ten slotte vermeldt de psycholoog nog dat hij denkt dat verzoekster niet in staat was om een gehoor te doen doch baseert zich enkel op het feit dat verzoekster maar tien minuten zou ondervraagd zijn en op de vaststelling op 23 juli 2016 dat zij alles vergeet en gaten in het geheugen heeft. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat verzoekster tweemaal werd verhoord en dit een eerste maal op 16 februari 2016 van 9u15 tot 10u55 en een tweede maal op 23 maart 2016 van 17u37 tot 18u05, zodat er geenszins sprake is van een ondervraging van maar tien minuten, zodat de veronderstelling van de psycholoog dat verzoekster niet in staat was om een gehoor te doen zich enkel baseert op zijn vaststellingen op 23 juli 2016 dat zij alles vergeet en gaten in het geheugen heeft. Deze vaststellingen op 23 juli 2016 volstaat niet om aan te tonen dat verzoeksters gezondheidstoestand haar ten tijde van de gehoren bij het Commissariaat-generaal heeft verhinderd om correcte verklaringen af te leggen. Bovendien dient er op gewezen te worden dat verzoekster tijdens het eerste gehoor op 16 februari 2016 in staat was om uitgebreide en gedetailleerde antwoorden te geven op de aan haar gestelde vragen over haar relaas. Uit geen enkel document blijkt dat verzoeksters psychologische toestand betrekking zou hebben op feiten die dateren van tussen de twee gehoren of zich zou gemanifesteerd hebben tussen de twee gehoren, waardoor zij enkel tijdens het tweede gehoor verhinderd was om betrouwbare antwoorden te geven. Ook de attesten dat zij verder psychologische ondersteuning zoekt en het vonnis van het vrederecht waarbij gewezen wordt op zelfmoordneigingen en nood aan observatie op 18 april 2016, tonen niet aan dat verzoeksters gezondheidstoestand op het ogenblik dat zij gehoord werd door het Commissariaat-generaal op 16 februari 2016 en 23 maart 2016 haar belemmerd heeft in het geven van correcte antwoorden op de gestelde kennisvragen.”]

In zoverre verzoekers deze stukken, alsook de medische stukken en het vonnis van de vrederechter gevoegd bij het verzoekschrift bijbrengen om aan te tonen dat een gesprek met hun advocaat teneinde een exhaustief verzoekschrift in te dienen niet mogelijk was voor het indienen van het verzoekschrift, zodat bij aanvullende nota nog enkele opmerkingen dienden te worden gemaakt na gesprek met het echtpaar, wijst de Raad er op dat de aanvullende opmerkingen van verzoeker vermeld in punt III van de aanvullende nota - in zoverre ze een toelichting/kritiek betreffen op de door de Raad weerhouden motieven om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers' asielrelaas en hun profiel van gemengd soennitisch-sjiitisch gezin recent afkomstig uit Basra -, besproken werden in onderhavig arrest. Voorts worden bij de aanvullende nota van 7 september 2016 documenten gevoegd waaruit zou moeten blijken dat verzoeker recent in Basra heeft verbleven en de functie van schooldirecteur heeft uitgeoefend. Ter terechtzitting worden vertalingen voorgelegd van enkele van de stukken alsook wordt het origineel van de bankcheque getoond. Betreffende de brief opgesteld door mevrouw M.A.H. 'Head of Audit Department' of 'Education Directorate of Basra Province', waaruit zou dienen te blijken dat verzoeker als leraar en schooldirecteur heeft gewerkt in Basra, dat hij stopte met werken op 9 augustus 2015 en dat verzoeker lastiggevalen werd en dat zijn zoon ontvoerd werd door de gewapende milities, stelt de Raad vooreerst vast dat het een kopie betreft. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Daarnaast heeft een dergelijke brief een gesolliciteerd en subjectief karakter en werd enkel opgesteld op vraag van verzoekers. Documenten beschikken bovendien slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen die, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet voorhanden zijn. De kopie van de identiteitskaart van mevrouw M.A.H. doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Evenmin kan het bijgevoegde document waarin vermeld staat dat verzoeker in maart 2013 als leerkracht gedetacheerd werd om als schooldirecteur te werken, de geloofwaardigheid van verzoekers herstellen. Het bij de aanvullende nota van 7 september 2016 betreft een kopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien kan het document het profiel van verzoekers als gemengd soennitisch-sjiitische gezin met recent verblijf in Basra niet staven, daar deze documenten geen indicatie bevatten over verzoekers beweerde soennisme en dit document wijst op een detachering in maart 2013. Ook de door verzoekers voorgelegde bankcheque van 29 april 2015 op naam van verzoeker, directeur van de Alfatulmobien school, kan hun profiel als gemengd soennitisch-sjiitisch gezin niet staven. Bovendien blijkt uit informatie gevoegd aan het administratief dossier dat Iraakse documenten op grote schaal verhandeld worden via illegitieme kanalen. Gezien corruptie en documentenfraude schering en inslag zijn, heeft de voorgelegde bankcheque louter een ondersteunende bewijskracht, doch is deze niet bij machte om verzoekers ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot hun profiel van gemengd soennitisch-sjiitisch gezin met een recent verblijf in Basra, te herstellen. De voorgelegde foto's van de school waar verzoeker als schooldirecteur werkte, vermogen geenszins aan te tonen dat verzoeker recent in Basra verbleef als soenniet en er schooldirecteur was. Uit de onduidelijke kopieën van foto's kan enkel opgemaakt worden

dat een gebouw werd gefotografeerd. Uit de foto's blijkt geenszins dat het gebouw een schoolgebouw betreft, noch dat het gebouw gelegen is in Basra, noch dat verzoeker schooldirecteur was in het gefotografeerde gebouw, noch dat verzoeker omwille van zijn functie als schooldirecteur als soenniet problemen heeft gekend. De foto's vormen geen bewijs van verzoekers' asielrelaas, noch van hun beweerde profiel als gemengd soennitisch-sjiitische gezin dat recent verbleven heeft in Basra. Evenmin vermag de getuigenis van een familielid van het echtpaar over hun situatie in Basra en het feit dat hun oudste zoon ontvoerd werd, de geloofwaardigheid van verzoekers herstellen, daar een dergelijke brief een gesolliciteerd en subjectief karakter heeft."

Gezien bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een soenniet te zijn uit Basra. Hierdoor laat u het CGVS niet toe om zich een beeld te vormen van uw werkelijke situatie in uw land van herkomst, met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Het CGVS concludeert dat u uw profiel en asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt en u bijgevolg de vluchtelingenstatus wordt ontzegd. Het komt een asielzoeker toe om zijn ware profiel en vrees kenbaar te maken. Uit bovenstaande rijzen dan ook ernstige vermoedens dat jullie mogelijk sjiiten zijn uit Basra hetgeen geen afbreuk doet aan de ongeloofwaardigheid inzake de gedwongen recrutering gezien de toegevoegde informatie duidelijk aangeeft dat er ook onder sjiiten geen sprake is van gedwongen recruteringen bij de milities.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn

afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 04/09/2015
Overdracht CGVS: 21/12/2015

U werd gehoord door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op 16/02/2016 van 9u15 tot 10u55, bijgestaan door een Arabisch sprekende tolk en uw advocaat, meester Mbarushimana. U werd nogmaals gehoord op 23/03/2016, van 17u37 tot 18u05.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en sjiitisch moslim te zijn, afkomstig uit Basra. In 1998 huwde u met de soenniet Jalal Said Daoud Al-Maliki (ov 8.117.977). Jullie hebben vier kinderen samen, dewelke volgens de soennitische geloofsstrekking worden opgevoed. Jullie woonden ondermeer in de wijken Mawafakiya, Yamiyat, Dor al Zobat, Al Towaisa, en de al-Jenayna wijk in Basra. U noch uw echtgenoot hebben ooit buiten Basra gewoond, uw familie en uw schoonfamilie wonen er nog steeds. Uw echtgenoot was tewerkgesteld als schooldirecteur tot jullie vertrek uit Basra in augustus 2015, ook u werkte tot kort voor jullie vertrek als administratieve kracht op een school.

In de 7de of 8ste maand van 2015 vroegen jullie reispassen aan, dewelke jullie zonder problemen afhaalden op 2 augustus 2015. Tijdens de ramadanmaand in 2015 (juni-juli 2015) reisde uw man voor een week naar Bagdad. Bij terugkeer naar Basra ontdekte hij dat uw beide zonen, Saif en Karar, getraind werden door de Badr militie. Uw echtgenoot gebood uw zonen om hiermee te stoppen, wat ze ook deden. Een verantwoordelijke van de militie liet vervolgens weten dat uw man zich moest gaan verantwoorden voor het weghalen van uw kinderen uit de training. Op 8 augustus werd uw zoon Saif op straat ontvoerd. Uw echtgenoot kon na bemiddeling door de stamoudsten zijn vrijlating afdwingen, weliswaar tegen een grote som losgeld. Jullie kwamen te weten dat de verantwoordelijken voor de ontvoering dezelfde waren als degenen die hen had meegenomen naar de trainingen, met name de Badr militie. Na de vrijlating van jullie zoon Saif doken jullie twee dagen onder bij uw zus, om vervolgens jullie vlucht uit het land te regelen.

Op 14/08/2015 verliet u met uw gezin Basra. U reisde per vliegtuig naar Turkije. Daar werd jullie verdere reis door een smokkelaar geregeld, die jullie vanaf Izmir in een rubberbootje naar Griekenland liet afvaren. Na motorproblemen op zee werden jullie door de Griekse kustwacht onderschept en aan wal gebracht, waar jullie werden geregistreerd. Na het verkrijgen van jullie Griekse registratiedocumenten zetten jullie de reis verder over het Europese vasteland, via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland tot België. Jullie arriveerden in België op 03/09/2015 en dienden een dag later een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: jullie identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen, de kieskaart van uw man, jullie huwelijksakte, een kopie van de rantsoenkaart, een kredietboekje, de woonstkaart, enkele persoonlijke foto's, twee beroepskaarten van uw man als leraar en jullie Griekse registratiedocumenten.

In het kader van uw beroepsprocedure voegde u hier nog aan toe: medische stukken en het vonnis van de vrederechter ter staving van jullie psychologische toestand na het ontvangen van jullie negatieve beslissing, een kopie van een brief opgesteld door mevrouw M.A.H. 'Head of Audit Department' of 'Education Directorate of Basra Province' en een kopie van haar identiteitskaart, een document waarin vermeld staat dat uw man in maart 2013 als leerkracht gedetacheerd werd om als schooldirecteur te werken, een bankcheque van 29 april 2015 naam van uw man, foto's van de school waar uw man werkte, een getuigenis van een familielid over jullie situatie in Basra en het feit dat jullie oudste zoon ontvoerd werd.

B. Motivering

Aangezien u zich ter staving van uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen die door uw echtgenoot werden aangehaald, en het relaas van uw echtgenoot ongeloofwaardig werd geacht, wordt vastgesteld dat ook u niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus. Voor een uitgebreide weergave van de motieven waarop de beslissing van uw man steunt, verwijs ik graag naar zijn beslissing, die als volgt luidt:

[idem motivering van de bestreden beslissing van verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

*“-de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève
-artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980
-de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980
-het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)
-beoordelingsfout
-voorzichtigheidsbeginsel”.*

In een eerste onderdeel bespreken verzoekers de motivering van de Raad zijn arrest nr. 177 656 van 10 november 2016 waarbij reeds werd vastgesteld dat verzoekers problemen niet aannemelijk zijn. Verzoekers stellen dat het ongeloofwaardige karakter van het asielrelaas en het gemengd soennitisch-sjiitische gezin door de Raad wordt bevestigd. De Raad oordeelde tot slot dat de afkomst uit Basra onvoldoende werd onderzocht om te kunnen besluiten dat hun recent verblijf in Basra evenzeer ongeloofwaardig is. Bijgevolg vernietigde de Raad de beslissing van de Commissaris-generaal van 4 april 2016 met betrekking tot de beoordeling van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

In een tweede onderdeel beschouwen verzoekers het arrest als definitief, nu het kracht van gewijsde heeft. Zij merken op dat door de Commissaris-generaal geen bijkomend onderzoek werd gevoerd, zodat een schending van de *“kracht van gewijsde”* van het arrest nr. 177 656 van 4 april 2016 dient te worden vastgesteld. De thans bestreden beslissingen bevatten dan ook een substantiële onregelmatigheid die niet door de Raad kan worden hersteld, zodat een vernietiging van de bestreden beslissingen zich opdringt. Zij merken nog op dat in de thans bestreden beslissingen opnieuw wordt vastgesteld dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij soennieten zijn uit Basra, maar dat verder wel wordt besloten dat zij vermoedelijk sjieten zijn uit Basra. Zij lichten nog toe als volgt: *“Het CGVS stelt verder dat het tot de conclusie is gekomen “na een grondige analyse van de beschikbare informatie” “dat er voor burgers in de zuidelijke provincies geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat”.*

Op geen moment legt het CGVS uit op welke basis het nu tot het besluit komt dat de familie waarschijnlijk wel uit Basra afkomstig is. Als gevolg zijn verzoekers in de onmogelijkheid om te begrijpen op welke basis, informatie, documenten het CGVS van mening veranderd is. In die context, het feit dat het CGVS in de aangevochte beslissingen tot een ander besluit komt dan in de eerdere beslissingen doet geen afbreuk aan het aangevoerd argument.

Volgens Uw Raad waren onderzoeksmaatregelen nodig om de recente afkomst van verzoekers uit Basra te kunnen beoordelen. Daar het CGVS dit onderzoek niet heeft gedaan en daar het niet op een begrijpelijk manier uitlegt waarom dit onderzoek nu overbodig is geworden dienen de beslissingen te worden vernietigd.

Er dient verder te worden opgemerkt dat het tegenstrijdig lijkt te zijn enerzijds te stellen geen beeld te hebben van de plaats waar de familie voor zijn aankomst in België leefde en anderzijds wel te vermoeden dat de familie wel afkomstig is uit Basra om dan een analyse van de veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies te voeren.

Verzoekers wensen ook te verduidelijken dat zij volharden in hun verklaringen dat zij degelijk recent in Basra hebben verbleven. In hun hoofde is het van belang dat zij de mogelijkheid krijgen te kunnen aantonen dat zij wel recent in Basra hebben verbleven en dat hun recent verblijf is die stad niet alleen een “vermoeden” is maar wel een element wordt die vastgesteld is en niet meer ter discussie staat.”

In een derde onderdeel wensen verzoekers nieuwe elementen aan te voeren ter ondersteuning van het feit dat verzoeker soenniet is.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken bij het verzoekschrift:

- Twee artikelen over de veiligheidssituatie in Irak van 30 september 2013 en van 15 april 2014 (stukken 3 en 4)
- Document waarin wordt bevestigd dat verzoeker soenniet is en dat hij behoort tot de Saadoun stam (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 25 april 2017 voegt de Commissaris-generaal COI Focus *“Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak.”* van Cedoca van 4 februari 2017 toe.

2.1.4. Ter zitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer met volgende documenten:

- De vertaling van het document waarin wordt bevestigd dat verzoeker soenniet is en dat hij behoort tot de Saadoun stam (stuk 1)
Dit komt overeen met stuk 5 van het verzoekschrift.
- Het bewijs dat verzoekers broer en diens echtgenote een asielaanvraag hebben ingediend in Turkije (stuk 2)
- Attesten van P. Jacques, de psycholoog van verzoekers, van 3 mei 2017 (stuk 3).

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de Commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

Verzoekers geven terecht aan dat het arrest nr. 177 656 van 4 april 2016 definitief is geworden en kracht van gewijsde heeft. Dit is nu definitief omdat het niet werd aangevochten bij de Raad van State in het kader van een administratief cassatieberoep.

Ingevolge het gezag van gewijsde van het arrest nr. 177 656 van 4 april 2016 wordt verzoekers' asielaanvraag nog onderzocht in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Het citeren van internationale of nationale bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur laten de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekers in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

2.3. De herkomst uit Basra wordt niet langer in twijfel getrokken, zodat verzoekers niet kunnen worden gevolgd in hun kritiek op de bestreden beslissingen dat deze opnieuw moeten worden vernietigd omdat deze werden genomen zonder bijkomend onderzoek. In de voorliggende zaak was immers enkel bijkomend onderzoek nodig om te kunnen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de herkomst uit Basra. Thans wordt echter aangenomen dat verzoekers van Basra afkomstig zijn. Dit element staat niet meer ter discussie.

2.4. Op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 8, nr. 1-2) wordt in de bestreden beslissing aangaande de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst terecht gemotiveerd als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus “Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van

het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn.

Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van

Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid- Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat."

Deze motivering is pertinent, deugdelijk en de gedane vaststellingen vinden allen steun in het administratief dossier. Er dient opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak." van 4 februari 2017 heeft toegevoegd, waarin deze landeninformatie genoegzaam bevestigd wordt en waarbij tevens rekening werd gehouden met UNHCR's "Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016. Bijgevolg wordt de motivering door de Raad overgenomen.

Waar verzoekers nieuwe elementen aanvoeren in het verzoekschrift en een aanvullende nota, laten deze geenszins toe om de bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Enerzijds hebben het document ter bevestiging dat verzoeker soenniet is, de UNHCR-attesten van zijn broer en schoonzus en de psychologische attesten over verzoekers medische verzorging in België geen betrekking op de veiligheidssituatie in Basra. Anderzijds zijn de artikelen van 30 september 2013 en 15 april 2014 onvoldoende actueel en gaan deze eerder globaal in op de veiligheidssituatie in Irak.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De subsidiaire beschermingsstatus wordt in toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP